

Panun pakinoita

Terveisiä Oulun Sillalta!

Helsingin-matkani aikana viivähdin illan myös Oulun Sillan pikkujoulussa eli puurojuhlissa, joka pidettiin Hotelli Helsingissä. Siellä oli paljon vanhoja jos vähän vanhoja nuorempiakin oululaisia ystäviä ja tuttuja seuran puheenjohtajasta raatimies Yrjö Similästä alkaen. Ohjelmaa riitti illan päälle monenkinlaista raatimiehen avatesa tilaisuuden ja monien muidenkin pitäessä puheenvuoroista huolta. Vuoriston Aapeli, PPO:n kuulu laulunjohtaja jo vuosien takaa ja nykyinen YL:n varajohtaja, hoiteli laulunjohtajan tehtävät tunnetulla taidollaan ja Ostrobotnian nykyinen ja äänöitsijä maisteri Veikko Hauru puolestaan kuulutukset. Siellä oli, kuten sanottu, tuttuja jos tuntemattomiamkin, sillä monet näistä Sillan jäsenistä ovat jo vuosikautia, vuosikymmeniä asuneet Helsingissä.

Illan puoropuheen piti "Jäijellähön" ym. mainio kirjailija Lauri Pohjola, jolla sana tuntuu aina olevan hallussaan. Lauri Pohjolahan on esityksissään tosi humoristi, ei vain mainio vanhan murteenme käyttäjä. Osakunnan tiernapojat esiintyivät, kuten asiaan kuuluu, mutta mikä lystikkäintä, niin erinen heidän saapumisestaan ehdittiin jo kaupungilta soittaa ja kysyä, saako tulla laulamaan, ihan siis kuin Oulussa konsanaan, mutta edellämainitun tilauksen takia se nyt kuitenkin ei passannut. Vuoristo & Hauru, vanhat tiernapojat, kertoivatkin, että oululainen tiernapojatraditio on aikalailla Helsingissä levinnyt, lähi-mä kai PPO:n laulukirjan ansiosta, se kun sisältää täydellisen programmin. Pohjolan Lassi käki myös Edvard Merikarin runokronikan "Vanahan Oulun kuva" Joulu-Kaltiossa, jonka tuore painoarkki ekspreeniä saapui tilaisuuteen.

Loppuillasta käytti puheenvuoron myös Oulun uskollinen ystävä lehtori Volmar Bergh. Hän puhui lämpimin sanoin kotikaupunkinsa historiallisesta museosta ja sen koelmien kartuttamisesta, kehoittaen kaikkia läsnäoleita ja heidän välityksellään poissaoleviaakin vakavasti harkitsemaan eiköhän itse-

kullakin heistä ja heidän perheistään olisi aina jotain säilyttämisen arvoista harvinaista Oulun museolle lahjoitettavissa. Lehtori Berghin sanat tuntuivat menevän sydämeistä sydämeen. Toivotaan parasta, sillä meidän tiedämme museon asioiden tällä hetkellä olevan erinomaisen hyvissä käsissä esimerkiksi evp. Ahti Paulaharjun työntyössä syksyllä museota hoitamaan ja järjestämään. Siinä asiassa toivotaan ja tarvitaan ei vain yksityisten vaan kaupunkikunnankin avuliasta kättä.

Tilaisuudessa oli läsnä monia tunnettuja oululaisia, vanha jäsenööri (mutta nuorekas!) Arhug Ehnqvist, pankkiiri Yrjö Valli, kuulu niij luonnontieteellisistä kokoelmistaan ja lahjoituksistaan kotikaupungilleen kuin Helsingissä sijaitsevasta kansainvälisestikin harvinaisesta taulukokoelmastaan jo Tunnetuimpia läsnäolijista olivat Yrjö Kallinen ja herrasväki Weneskoski, Yleisradion Gerda-rouva ja kapellimestari Ilmari Weneskoski. Viimemainittu kertoi minulle pienen episodin, joka herrttaisella tavalla valaisee ent. oululaisten lämmintä kotiseututunnetta: Oulu ja Oulun sillat! Herrasväki oli täs, sä viime kesänä vai oliko nyt edellisessä kesämatkalla Oulussa ja tietysti silloilla kävelemässä. Siellä silloilla rouva Weneskoski otti taskustaan kultasormuksen ja ojensi sen miehelleen sanoen nyt 30 vuoden jälkeen antavansa "tämän kihlasormuksen". Kapellimestari oli muiden tavoin aikoinaan luovuttanut sormuksensa kansalaiskeräykseen ja ollut siitä pitäen sitä paitsi. Nyt hän nuoruudestaan mieltänsä muistiin jääneillä silloilla sai sen "takaisin". Romantiikka elää teiniikan aikakaudellakin!

Eikä sitten muuta. Sydämeiltä terveiset vain näiltä ent. oululaisilta, joilla "oli paljon" kyseltävää ja joille näinollen allekirjoittaneella oli paljonkin kerrottavaa takäläisestä ja täkäläisistä.

Panun